

Daniels bok – nummer tjugotre

De hånfulla männen

Jeff Pippenger

2023-12-18

Syster White angav att när de stora byggnaderna i New York City kastades omkull, skulle Uppenbarelseboken kapitel arton, verserna ett till tre, gå i uppfyllelse.

Och efter detta såg jag en annan ängel komma ned från himlen, med stor makt; och jorden upplystes av hans härlighet. Och han ropade mäktigt med stark röst och sade: Stora Babylon har fallit, har fallit, och har blivit en boning för onda andar och ett tillhåll för varje oren ande och en bur för varje oren och avskyvärd fågel. Ty alla folk har druckit av hennes otukts vredes vin, och jordens kungar har bedrivit otukt med henne, och jordens köpmän har blivit rika genom överflödet av hennes vällust. Uppenbarelseboken 18:1–3.

Fram till den 11 september 2001 hade jordens ”kungar” redan bedrivit otukt med den romerska kyrkan. Efter andra världskriget utsåg president Harry S. Truman för första gången, år 1951, en ambassadör till Vatikanen. Hans försök att upprätta en politisk förbindelse med påvedömet avvisades kategoriskt av Förenta staternas kongress, men så var det inte när president Ronald Reagan årtionden senare, år 1984, utsåg en ambassadör till Vatikanen. År 2001 hade alla nationer bedrivit otukt med Vatikanen genom att upprätta en diplomatisk förbindelse med Tyros sköka.

Fram till den 11 september 2001 hade alla ”nationer” druckit av hennes skökos vredes vin. Babylons vin representerar alla de olika falskheter som påvedömet framlägger, men den enda särskilda sort av vin som identifieras i dessa verser är hennes skökos vredes vin. Påvedömetts vrede är dess förföljelse av dem som det är oense med. Det fullbordar sin förföljelse genom att använda statens makt för att utföra sitt smutsiga arbete. Hennes vredes vin är dess särskilda flaska av villfarelse, som representerar handlingen att använda staten mot dem som det betraktar som kättare.

Under tidsperioden från den 11 augusti 1840 till den 22 oktober 1844 blev milleritadventismen, som hade kallats ut ur mörkertidens tidsåldrar och som hade avskilts från de protestantiska kyrkor som då blev Roms döttrar, det sanna protestantiska hornet på det nyss framträdande jorrdjuret. Petrus identifierar kännetecknen hos detta nyutvalda Guds folk såsom en nation.

Men ni är ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett egendomsfolk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er ut ur mörkret till sitt underbara ljus. Ni som förut inte var ett folk, men nu är Guds folk; ni som inte hade fått barmhärtighet, men nu har fått barmhärtighet. 1 Petrus 2:9, 10.

Senast den 11 september 2001 hade Sjundedagsadventistsamfundet redan, och hade ofta använt Förenta staternas regerings politiska struktur för att angripa dem som det betraktade som kättare. Långt före 2001 hade adventisterna redan druckit av Babylons särskilda vin, vilket representerar bruket av statsmakt för att angripa dem som det ansåg vara kättare.

Efraim är en symbol för Jerobeams uppror och Israels norra rike, och Jesaja inleder det tjugotonde kapitlet med att tilltala Sjundedagsadventistsamfundet som Efraims druckna.

Ve över högmodets krona, över Efraims druckna, vilkas härliga skönhet är en vissnande blomma, som sitter på huvudet av den feta dalen hos dem som är övervunna av vin! Se, Herren har en som är mäktig och stark, som ett hagelväder och en fördärvande storm, som en översvämmande flod av väldiga vatten; han skall med hand slå den till jorden. Högmodets krona, Efraims druckna, skall trampas under fötter. Och den härliga skönheten, som sitter på huvudet av den feta dalen, skall bli en vissnande blomma och som den tidiga frukten före sommaren, vilken den som ser på den, så snart han får den i handen, slukar. På den dagen skall HERREN Sebaot vara en härlighetens krona och en skönhetens diadem för kvarlevan av sitt folk, och en domens ande för den som sitter till doms, och styrka för dem som driver striden tillbaka till porten. Men också dessa har farit vilse genom vin och vacklar genom starka drycker; prästen och profeten har farit vilse genom starka drycker, de är uppslukade av vin, de vacklar genom starka drycker; de far vilse i synen, de stapplar i domen. Ty alla bord är fulla av spyor och orenlighet, så att ingen plats är ren. Jesaja 28:1–8.

Det tredje ve anlände den 11 september 2001, och det drabbade ”kronan”, som representerar ledarskapet för ”Efraims drinkare”. Det angrep inte kyrkans högkvarter i Maryland med ett flygplan fullt av bränsle, men det markerade deras oförmåga att inse att islams ankomst såsom det tredje ve var början på den sena regnens budskap från den tredje ängeln. Början på just det budskap och det verk som de bekänner sig ha blivit uppväckta för att förkunna. De identifieras inte bara som kronan, vilken representerar ledarskapet, utan som ”högmodets krona”, och därmed identifieras en av de två klasser av tillbedjare som frambringades och frambringas i debatten i Habackuk kapitel två. Den 11 september 2001 intog Habackuks väktare sina poster i striden vid porten.

Jerusalems portar är den plats där Jerusalems folks samspel ägde rum. Striden vid portarna representerar den ”debatt” i föregående kapitel av Jesaja som började på östanvindens dag (islams dag). De två klasserna av Habackuks tillbedjare i avsnittet representeras av två kronor. Efraims drinkare, som vid den tidpunkten redan hade tagit statsmaktens makt i bruk för att vinna sina argument mot dem som de hade ansett vara kättare, ställs i kontrast till Herren Sebaots krona. När Kristus framställs som Herren Sebaot, är det symboliskt för hans verk som ledaren för sin här. Striden vid porten är den krigföring som representeras av debatten om sann och falsk teologi.

Det är inte endast Generalkonferensens ledarskap som framställs som Efraims drinkare, utan även prästerna (den pastoral tjänsten) och profeterna (teologerna och lärarna) har kommit ur kurs genom starka drycker. Såsom Jesaja säger i de inledande verserna av sin profetia, är det hela kyrkan.

Den syn som Jesaja, Amos son, såg angående Juda och Jerusalem i Ussias, Jotams, Ahas och Hiskias, Judas kungars, dagar. Hör, ni himlar, och lyssna, du jord, ty Herren har talat: Jag har fött upp och uppfostrat barn, men de har gjort uppror mot mig. Oxen känner sin ägare och åsnan sin herres krubba, men Israel känner ingenting, mitt folk förstår ingenting. Ve över det syndiga folket, ett folk tyngt av missgärning, ett släkte av ogärningsmän, barn som handlar

fördärligt: de har övergett Herren, de har väckt Israels Helige till vrede, de har vänt honom ryggen. Varför skulle ni slås ännu mer? Ni fortsätter bara i avfall. Hela huvudet är sjukt och hela hjärtat kraftlöst. Jesaja 1:1–5.

Den syndiga nationen är sjuk och har gått förbi den tid då något botemedel skulle kunna ges som kunde förändra hennes hjärta och sinne. Jesaja identifierar att de druckna har kommit ur vägen, och vägen identifieras av Jeremia som ”de gamla stigarna”. Den 11 september 2001 började det sena regnet att falla, och Jeremia anger att det är när vi vandrar på de gamla stigarna, vilket är den ”väg” som de druckna har kommit ur, som vi finner resten av det sena regnet.

Så säger Herren: Stån på vägarna och se, och fråga efter de gamla stigarna, vilken den goda vägen är, och vandra på den, så skall ni finna ro för era själar. Men de sade: Vi vill inte vandra på den. Också väktare sätte jag över er och sade: Hör på basunens ljud. Men de sade: Vi vill inte höra. Hör därför, ni hednafolk, och förstå, du församling, vad som finns hos dem. Hör, du jord: se, jag skall låta olycka komma över detta folk, frukten av deras tankar, därför att de inte har hört mina ord eller min lag, utan förkastat den. Jeremia 6:16–19.

Efraims drinkare är ur vägen den 11 september 2001 och har vänt sig ”bort bakåt” år 1863, då de inledde processen att förkasta de ”gamla stigarna”. Det är i de ”gamla stigarna” som den sena regnets vila och vederkvickelse står att finna, och detta regn började just vid den tid då ”Ve”, uttalades över dem. Islams tredje ”Ve” var oigenkännligt för Efraims högmots krona, ty de hade steg för steg förkastat de grundläggande sanningar som identifierar Islams roll i profetian. Jeremia visar att Herren vid den tiden uppreste väktare, vilka är Habackuks väktare, och de förkunnade för Efraims drinkare i striden vid portarna att de behövde hörsamma basunens ljud. Det tredje ”Ve” som kom den 11 september 2001 var den sjunde basunen.

Jesaja konstaterar att ”de har kommit på avvägar genom stark dryck; de far vilse i synen, de stapplar i domen. Ty alla bord är fulla av spyor och orenlighet, så att ingen plats är ren.” Det förfalskade bord, som infördes år 1863, som avlägsnade ”de sju tiderna” och krävde ett förklarande blad för att åtfölja det, representerar förfalskningen av Habackuks två heliga tavlor; men de förfalskade ”bord” som drinkarna har använt är fulla av spyor, och de far vilse i synen. Väktarna hos Habackuk och Jeremia blev tillsagda att de i debatten om metodiken skulle skriva ”synen” på ”tavlor”, men drinkarnas förfalskade tavlor framlägger en felaktig syn.

Där ingen uppenbarelse finns, går folket under; men salig är den som håller lagen.
Ordspråksboken 29:18.

Efraims drinkare har förkastat Guds lag, men sammanhanget för ”striden”, för kampen vid porten, är Guds profetiska lag, sådan den framställs genom den metodik som upprättades i den första och tredje ängelns rörelse. Sedan Jesaja i de första åtta verserna av det tjugoåttonde kapitlet har fastställt ramen, identifierar han därefter den metodik som är det senare regnet, och identifierar särskilt drinkarna som de ”hånfulla män” som ”härskar” ”i Jerusalem.”

Vem skall han lära kunskap, och vem skall han ge förstånd att fatta läran? Dem som är avvanda från mjölken, dem som är tagna från modersbrösten. Ty bud måste läggas på bud, bud på bud; regel på regel, regel på regel; här litet och där litet. Ty med stammande läppar och på

ett annat tungomål skall han tala till detta folk. Han som sade till dem: Detta är vilan, låt den trötte få vila; detta är vederkvickelsen. Men de ville inte höra. Så blev Herrens ord för dem bud på bud, bud på bud; regel på regel, regel på regel; här litet och där litet, för att de skulle gå och falla baklänges och krossas och snärjas och fångas. Hör därför Herrens ord, ni bespottare, ni som råder över detta folk som är i Jerusalem. Eftersom ni har sagt: Vi har slutit ett förbund med döden, och med dödsriket har vi träffat en överenskommelse; när den översvämmande gisseln drar fram, skall den inte nå oss. Ty vi har gjort lögnen till vår tillflykt, och under falskheten har vi gömt oss. Därför säger Herren Gud så: Se, jag lägger i Sion en sten till grund, en prövad sten, en dyrbar hörnsten, en fast grundval. Den som tror skall inte hasta bort. Och jag skall göra rätten till rättesnöre och rättfärdigheten till lod. Haglet skall sopa bort lögnens tillflykt, och vattnen skall översvämma gömstället. Och ert förbund med döden skall göras om intet, och er överenskommelse med dödsriket skall inte bestå; när den översvämmande gisseln drar fram, då skall ni trampas ned av den. Jesaja 28:9–18.

”Debatten” definieras här i termer av ”vem skall han lära kunskap? och vem skall han få att förstå läran?” ”Vem” riktar sig till de potentiella lärjungarna, men ämnet gäller att förstå läran, vilken är kunskap. När Daniels bok avförseglas sker en ökning av kunskap, vilket representerar en ökad förståelse av sanningarna i Guds ord. Ordet ”lära” betyder en uppsättning trosföreställningar, principer, undervisningar eller regler som bildar ett särskilt tankesystem eller en kunskapskropp. För att förstå bibliska ”läror” krävs en biblisk metodik för att forma denna kunskapskropp.

Metodiken identifieras som: ”bud på bud, bud på bud; rad på rad, rad på rad; här lite och där lite.” Den metodik som identifierade den 11 september 2001 som ankomsten av det tredje ”Ve” bygger på att föra samman den första ”Ve”-ropets profetiska linje med den andra ”Ve”-ropets profetiska linje, vilket tillhandahåller två vittnen om det tredje ”Ve”-ropets linje. Den metodiken är prövostenen i den ”debatt” som frambringar två klasser av tillbedjare, ty ”Herrens ord var för dem bud på bud, bud på bud; rad på rad, rad på rad; här lite och där lite; för att de skulle gå och falla baklänges och bli krossade och snärjda och fångade.”

De fem stötestenarna för de bespottande män som styr Jerusalem representerar de fem fåvitska jungfrurna. Metodiken är tydligt en prövning, ty Efraims drinkare förkastade Jeremias gamla stigar, vägrade lyssna till väktarens trumpetvarning, framställde förfälskade bord och slöt ett förbund med döden; samtidigt som de som bar Herren Sebaots krona i striden vid porten slöt ett livets förbund.

Den 11 september 2001 började det sena regnet, som är vilan och vederkvickelsen, att falla, och beseglingen av de etthundrafyrtiofyra tusen började. Därmed inleddes en debatt om den metodik som kännetecknar Efraims drinkare och den metodik som representeras av Elias budbärare.

”Många” skall falla tillsammans med drinkarna, men de få som skall bli utvalda är de som väntar på Herren.

Ty så sade Herren till mig med stark hand och förmanade mig att jag inte skulle vandra på detta folks väg. Han sade: Kalla inte förbund allt det som detta folk kallar förbund; frukta inte vad de fruktar, och var inte förskräckta. Herren Sebaot, honom skall ni hålla helig; honom skall ni frukta, och för honom skall ni bäva. Då skall han vara en helgedom, men också en stötesten

och en klippa till fall för båda Israels hus, en snara och en fälla för Jerusalems invånare. Många bland dem skall stappla och falla och krossas, snärjas och fångas. Bind samman vittnesbördet, försegla lagen bland mina lärjungar. Och jag skall förbida Herren, som döljer sitt ansikte för Jakobs hus, och jag skall hoppas på honom. Jesaja 8:8–17.

Helt visst stämmer Jesaja överens med sina egna ord, så att de många som faller i kapitel tjugooåta är desamma som faller i kapitel åtta. I kapitel åtta finner vi att deras fall sker i beseglingstiden, som började den 11 september 2001. Varningen i kapitel åtta är att inte vandra på detta folks ”väg”, ty de är de som vägrade att vandra på Jeremias väg om de gamla stigarna, där budskapet om det sena regnet finns. De som faller i kapitel åtta är de som förtröstar på förbundet, vilket representerar Babylons särskilda vin, som står för en sammanslutning mellan kyrka och stat i syfte att motstå dem som anses vara kättare. Det som får dem att stappla i kapitel åtta är stötestenen, som representerar det allra första förkastandet av grundläggande sanning år 1863, ”de sju tiderna” i Tredje Moseboken tjugosex, vilket förkastades av ”byggarna” år 1863. I detta förkastande återvände de till avfällig protestantisk metodik för att förkasta det budskap som gavs genom änglar till William Miller.

I kapitel tjugooåta frambringar förkastandet av stenen domen genom den översvämmande gisseln, vilken är den bibliska symbolen för vilddjurets märke som börjar vid söndagslagen i Förenta staterna och därefter översvämmar hela världen. Vid söndagslagen skall det förbund som Adventistkyrkan har slutit med ”döden” och ”dödsriket” sopas bort. När drinkarna i Efraim sopas bort tillsammans med sitt förbund med döden, skall deras ”lögnens tillflykt” avlägsnas. ”Lögnens tillflykt” framställs av aposteln Paulus som den lögn som framkallar en kraftig villfarelse, och den kraftiga villfarelse som utgjuts över de bespottande män som råder i Jerusalem är ett svar på deras hat mot sanningen.

Hans ankomst sker efter Satans verkan, med all kraft och tecken och lögnens under, och med all orättfärdighetens förförelse bland dem som går förlorade, därför att de inte tog emot kärleken till sanningen, så att de kunde bli frälsta. Och därför skall Gud sända dem en kraftig villfarelse, så att de tror lögnen, för att de alla skall bli fördömda, de som inte trodde sanningen utan hade sin lust i orättfärdigheten. Men vi är skyldiga att alltid tacka Gud för er, bröder, Herrens älskade, eftersom Gud från begynnelsen har utvalt er till frälsning genom Andens helgelse och tro på sanningen. Till detta kallade han er genom vårt evangelium, för att ni skall vinna vår Herre Jesu Kristi härlighet. Stå därför fasta, bröder, och håll fast vid de lärdomar som ni har blivit undervisade i, vare sig genom ord eller genom vårt brev. 2 Thessalonikerbrevet 2:9–15.

”Lögnens tillflykt”, som frambringade ”den kraftiga villfarelsen”, medför till sist straffet genom den snart kommande söndagslagen. Aposteln Paulus identifierar den klass som inte älskar sanningen, och en klass som helgas genom sanningen, och hänvisar därmed till de två klasserna i striden i Habackuks andra kapitel. I kapitel tjugonio börjar Jesaja med att dubblera ordet Ariel, vilket är ett annat namn för Jerusalem.

Ve Ariel, Ariel, den stad där David bodde! Lagg år till år; låt dem slakta offer. Jesaja 29:1.

Den symboliska dubbleringen av "Ariel" (staden Jerusalem) fördöms återigen med ett "ve". Dömdandet av offer "år efter år" representerar det fortskridande avfall som började 1863. Följande verser beskriver den dom som skall komma över Sjundedagsadventistsamfundet under söndagslagskrisens period. I vers nio identifieras ett "under", vilket betonar debatten om metodologi, samtidigt som det identifierar Adventismens upproriska tillstånd som ett inslag i midnattsropets budskap, vilket också är förbundet med den andre ängeln såsom det framställs genom dubbleringen av "Ariel" i den första versen.

Stanna upp och förundras; ropa högt och klaga: de är druckna, men inte av vin; de raglar, men inte av starka drycker. Ty Herren har utgjutit över er en ande av djup sömn och tillslutit era ögon; profeterna och era styresmän, siarna, har han övertäckt. Och all syn har för er blivit såsom orden i en förseglad bok, vilken man räcker åt en som är lärd och säger: Läs detta, ber jag dig; men han säger: Jag kan inte, ty den är förseglad. Och boken räcks åt en som inte är lärd och man säger: Läs detta, ber jag dig; men han säger: Jag är inte lärd. Därför sade Herren: Eftersom detta folk nalkas mig med sin mun och ärar mig med sina läppar, men har avlägsnat sitt hjärta långt ifrån mig, och deras fruktan för mig är inlärd efter människobud, därför, se, skall jag än vidare göra ett underbart verk bland detta folk, ja, ett underbart verk och ett förunderligt ting; ty deras visas vishet skall förgås, och deras förståndigas förstånd skall döljas. Jesaja 29:9–14.

I den "debatt" som återges i det tjugosjunde kapitlet och utgör framställningen av sann metodik i motsats till falsk metodik, identifieras de hånfulla mäns, som härskar i Jerusalem, berusning som en blindhet som hindrar adventismens ledarskap från att förstå den bok som är förseglad. Daniels bok och Uppenbarelsesboken är samma bok, och den del av boken som avförseglas strax innan provotiden avslutas är Jesu Kristi uppenbarelse. Den innefattar gåtan om "den åttonde, som är av de sju". Den framställs genom den "hemlighet" som Daniel fick förstå i kapitel två. Den är de sju åskornas "dolda historia". Den är budskapet om islam i det tredje "Ve", och budskapet i "midnattsropet".

Den enda boken Daniel och Uppenbarelsesboken ges åt dem som har representerats av Sanhedrin på Kristi tid, vilka symboliserar ett ledarskapssystem som bekänner sig upprätthålla och försvara Guds sanning, men som i slutändan deltar i korsfästelsen av Sanningen. Det system som förebildas av Sanhedrin är de bespottande män som härskar över Jerusalem. De får den förseglade boken, och deras framstående, bildade och lärda svar på vad boken betyder är att de inte kan läsa den, ty den är förseglad. Därefter ges samma bok åt hjorden som har tränats att endast följa dem som är avskilda till ledare, och deras svar är att de endast kommer att förstå den om de bespottande män som härskar över Jerusalem, de sista dagarnas Sanhedrin, säger dem vad den betyder.

Den metodik som gavs åt William Miller, och därefter åt Future for America, är ett kännemärke i den profetiska historien. Det är ett kännemärke som identifierar en livs- och dödsavgörande prövningsfråga. Utan den rätta metodiken är budskapet om det sena regnet "som orden i en bok som är förseglad". Utan budskapet om det sena regnet är den erfarenhet som frambringas genom budskapet omöjlig att vinna. Denna metodik är processen att föra profetisk linje på profetisk linje, här i Bibeln och där i Bibeln. Debatten om metodiken började när det första budskapet blev

bemyndigat, både i de sista dagarnas inledande och avslutande historieskeden.

I den tidiga historien för milleritrörelsen började debatten den 11 augusti 1840, och den upprepades vid slutet av denna historia under den tidsperiod då den filadelfiska milleritrörelsen övergick till den laodiceiska milleritrörelsen. Debatten började på nytt i historien för den tredje ängelns laodiceiska rörelse den 11 september 2001, och den upprepas vid slutet av denna rörelse när den tredje ängelns laodiceiska rörelse övergår till de etthundrafyrtiofyrtatusens filadelfiska rörelse. I milleriternas inledande prövning och i milleriternas avslutande prövning representerades prövningen av Elia-budbärarens metodologi. Jesus, såsom Alfa och Omega, åskådliggör alltid slutet genom början.

Metoden att lägga rad på rad är vad vi nu skall tillämpa, när vi i nästa artikel tar upp vår behandling av Daniels fjärde och femte kapitel.

“Ingen har ett sant budskap som fastställer tiden för när Kristus skall komma eller inte komma. Var förvissade om att Gud inte ger någon myndighet att säga att Kristus uppskjuter sin ankomst fem år, tio år eller tjugo år. ‘Därför varen ock I redo; ty i en stund då I icke tänken eder det kommer Människosonen’ (Matteus 24:44). Detta är vårt budskap, just det budskap som de tre änglarna som flyger mitt på himmelen förkunnar. Det verk som nu skall utföras är att låta detta sista nådens budskap ljuda till en fallen värld. Ett nytt liv kommer från himmelen och tar alla Guds folk i besittning. Men splittringar kommer i församlingen. Två partier skall framträda. Vetet och ogräset växer tillsammans till skörden.

”Verket kommer att fördjupas och bli alltmer allvarligt ända till tidens yttersta slut. Och alla som är Guds medarbetare kommer att kämpa med största allvar för den tro som en gång för alla har överlämnats åt de heliga. De kommer inte att avvändas från det närvarande budskapet, som redan upplyser jorden med sin härlighet. Ingenting är värt att kämpa för utom Guds ära. Den enda klippa som kommer att bestå är evighetens klippa. Sanningen sådan den är i Jesus är tillflykten i dessa villfarelsens dagar....”

”Profetian har gått i uppfyllelse, rad efter rad. Ju fastare vi står under den tredje ängelns budskaps banér, desto klarare skall vi förstå Daniels profetia; ty Uppenbarelseboken är Daniels tillägg. Ju fullständigare vi tar emot det ljus som den helige Ande har framställt genom Guds helgade tjänare, desto djupare och säkrare, ja, lika fast som den eviga tronen, skall den forntida profetians sanningar framträda; vi skall vara förvissade om att Guds män talade, drivna av den helige Ande. Människor måste själva stå under den helige Andes inflytande för att kunna förstå Andens yttranden genom profeterna. Dessa budskap gavs inte för dem som uttalade profetiorna, utan för oss som lever mitt ibland scenerna av deras uppfyllelse.

”Jag skulle inte känna att jag kunde framlägga dessa ting, om inte Herren hade gett mig detta verk att utföra. Det finns andra förutom dig, och mer än en eller två, som liksom du menar sig ha nytt ljus och är fullt beredda att lägga fram det för folket. Men det skulle behaga Gud om de tog emot det ljus som redan har givits och vandrade i det, och grundade sin tro på Skrifterna, vilka upprätthåller de ståndpunkter som Guds folk har hållit fast vid i många år. Det eviga evangeliet skall förkunnas genom mänskliga redskap. Vi skall förkunna änglarnas budskap, vilka framställs som flygande mitt på himlen, med den sista varningen till en fallen värld. Om

vi inte är kallade att profetera, är vi kallade att tro på profetiorna och att samarbeta med Gud i att ge ljus åt andra sinnen. Detta försöker vi göra.” Selected Messages, bok 2, 113, 114.